

FRONT POPULAR

Portantveu del Front Popular d'Esquerres

Secció oficial

BAN

Joaquim Fort i Gibert Alcalde d'aquesta ciutat

FAIG AVINENT: Que tenint notícies de què alguns industrials i comerciants així com també els venedors dels mercats públics de la Ciutat, han variat els preus d'alguns productes de primera necessitat, sense que existeixi cap causa justificativa d'aquest procedir desaprovisu, he tingut a bé disposar:

PRIMER. — D'acord amb les normes dictades pel Govern de la Generalitat de Catalunya, resta terminantment prohibit l'augment del preu dels articles de primera necessitat.

SEGON. — Els industrials, comerciants i venedors de tota classe, que infringeixin el que resta indicat, incorreran en les màximes penalitats, que arribaran àdhuc a la incautació dels establiments o mercaderies dels contraventors i en multes, qual quantia mínima, serà de CINC MIL PESSETES o bé la PRESO SUBSIDIÀRIA CORRESPONENT.

TERCER. — Per tal de vetllar per al compliment d'aquest BAN, ha estat nomenada una Comissió especial que funciona al Departament de Mercats de l'Ajuntament, a la qual Comissió trameten les seves denúncies els ciutadans que tinguin coneixement d'alguna infracció.

Amb l'estricta compliment per part dels interessats d'aquestes disposicions i amb la col·laboració ciutadana, més que ningú interessada en fer-les complir, aquesta Alcaldia espera que no es veurà amb el trist deure d'haver de sancionar a ningú, el qual cas fóra inexorable.

El que es fa públic per a general coneixement.

Tarragona, 25 juliol del 1936.

L'Alcalde,

J. FORT I GIBERT

BAN

Joaquim Fort i Gibert Alcalde d'aquesta ciutat

FAIG AVINENT: Que a l'objecte de controlar en tot moment el que fa referència a les quantitats que de substàncies alimentícies existeixin a la ciutat, he tingut a bé disposar:

PRIMER. — Tots els industrials i comerciants, al major i al detall, de gèneres i productes dedicats a l'alimentació i les Cooperatives de consum d'aquesta ciutat, sense excusa ni dilació de cap mena, vénen obligats a donar coneixement tot seguit, en escrit signat on constarà clarament els noms del propietari i el de l'establiment, lloc on aquell es troba situat, així com les quantitats detallades d'existència de cada producte i el preu unitari de venda.

SEGON. — Aquestes declaracions s'entregaran al Departament de Mercats situada al primer pis del Palau Municipal, són de 9 a 1 del migdia i de 3 a 7 i Proveïments de l'Ajuntament, setmanalment, fent constar a la vegada la venda diària que es faci de cada producte. Les hores d'oficina d'aquella Dependència, del vespre.

TERCER. — Els comerciants majoristes afectats per aquestes disposicions, no podran enviar cap quantitat dels seus productes fora de la ciutat, que no vagi provista de la corresponent guia signada per aquesta Alcaldia.

QUART. — Els contraventors d'aquest Ban incorreran en les màximes sancions.

El que es fa públic per a general coneixement.

Tarragona, 25 de juliol del 1936.

L'Alcalde,

J. FORT I GIBERT

Nota de l'alcaldia

Desenvolupant-se en forma normal la vida de la nostra ciutat, tots aquells forasters que portaven ordinàriament articles de consum com verdures, fruites, aviram, ous, etc, són pregats de fer-ho novament, ja que tots els Comitès del Front Popular, així com les Autoritats de tota mena, els donaran les màximes facilitats i garanties per a portar a terme llur comès.

Ajuntament de Tarragona

Departament de Cultura

El Departament de Cultura d'aquest Ajuntament ha començat amb gran intensitat els primers treballs per a fundar a Tarragona una Biblioteca Municipal, els fons de la qual estaran compostos per tota mena d'obres científiques i literàries escrites en tots els idiomes.

Per tant es prega a tots els ciutadans de Tarragona i de les seves comar-

Un home responsable davant la follia anàrquica del feixisme

Un gran discurs de Prieto

Anit, a les onze, l'ex-ministre socialista senyor Indalecio Prieto va pronunciar des del micròfon del Ministeri de la Governació, un discurs que constitueix un document informatiu i d'una clara exposició de la situació actual en l'ordre interior i exterior, que ha produït una gran impressió entre els que l'escoltaren.

Heus ací, extractat, el discurs del senyor Prieto:

"Aquells que hagin llegit —comença dient— els meus darrers articles en el diari on habitualment escric, part dels quals foren reproduïts en la premsa de Madrid, comprendran que en el que ac-

ques que vulguin cooperar en aquesta empresa tan important, duent al Departament de Cultura tots els llibres que tinguin a les seves mans i dels quals vulguin desprendre's generosament, segurs que d'aquesta manera prestaran un gran servei a la pàtria redimida i a la cultura universal.

A les persones que portin llibres els serà entregat un rebut a canvi dels mateixos.

Aquest Departament de Cultura també fa avinent que s'estan gestionant els darrers treballs per a l'habilitació d'edificis destinats a Escoles Públiques a la nostra ciutat.

Comissaria de la Generalitat

El Comissari de la Generalitat senyor Lluís Mestres radià ahir la següent allocució:

"Treballadors de la nostra terra. Ciutadans tots:

Cada hora que passa significa a les nostres comarques com arreu de la península un nou pas vers la normalitat social i la derrota absoluta del feixisme, les despulles del qual a hores d'ara romanen en mans de les forces populars armades que s'han constituït en defensors permanents de la Llibertat i de la Justícia Social.

Totes les noves que rebem evidencien oficialment i veridicament noves victòries i a l'ensem altres posicions perdudes pels focus rebels al Govern de la República. Avui ha caigut en poder de les milícies comandades pel Cap de les mateixes Pérez Farràs, la ciutat aragonesa de Casp, on fins fa poques hores estava sota el comandament feixista del Cap de la guàrdia civil d'aquell lloc. Calceit també s'ha rendit davant l'escomesa de la columna de Tarragona, comandada pel Coronel del Regiment d'Infanteria Almansa núm. 15, senyor Angel Martínez Peñalver, i de la qual en forma part en primera línia l'amic i diputat al Parlament Català senyor Manuel Galés. En aquestes victòries de les forces populars no hem tingut ni una sola víctima.

I prou per avui, sols unes paraules que voldria estiguessin en la consciència de tothom: ordre republicà, que no vol dir conformisme amb el passat; justícia, que no vol dir venjança i normalitat, que no vol dir estar atent als aconeximents que es poguessin presentar.

Visca Catalunya! Visca la República!

tualment està passant a Espanya no pot haver-hi per a mi el factor de la sorpresa, perquè en aquests articles vaig tenir cura amb força insistència d'assenyalar la presència del perill. Una de les meves advertències més destacades fou la de dir que el moviment que es preparava tindria majors proporcions que les del 10 d'agost del 1932.

Als que creien que tot quedaria reduït a això, els vaig dir que s'equivocaven fonamentalment, però també vaig tenir ocasió de dir que s'equivocaven de la mateixa manera els que consideraven i tenien l'esperança d'un èxit tan fàcil com aquell que fou assolit el 13 de setembre del 1923.

Vaig dir que la subversió havia de produir-se i que la lluita havia d'ésser cruenta. Prengueren molts aquest advertiment meu com una expressió d'un pessimisme temperamental, que no nego i que he de negar menys ara, perquè el reconeixement d'aquest pessimisme donarà valor a les meves paraules.

També vaig dir que tot obeïa a una maniobra política, la finalitat de la qual no arribava jo a abastar i que ningú, amb un sentit clar de la realitat, no podia comprendre. Estem, no diré en la plenitud de la subversió, perquè no és plenitud quan aquesta es troba en ple decandiment, però estem en mig de la rebel·lió més cruenta, més profunda, més trastornadora de totes les que s'han produït segurament fins avui en la història d'Espanya.

En aquest instant tràgic, constitueix avui Espanya l'espectacle del món. El món sencer té posats en nosaltres els seus ulls. Tal volta alguns entre els que m'escolten suposen que el que acabo de dir en ordre al compliment de les meves previsions sigui una vanitat personalment meua pel fet d'haver encertat; vanitat, però més pueril i més menyspreable en aquests moments crítics per a Espanya, que altres preocupacions estan fixes en la consciència de tots. Com a compensació a aquesta que podria suposar-se presumció o vanitat meua, he de fer la confessió d'un error que no podria callar, car en aquest aspecte no havia fet cap classe de previsió.

La confessió és l'error en què estava i era la suposició que el poble madrileny no era capaç d'enfrontar-se amb la força amb el grau d'heroisme de què ha donat exemple en aquestes jornades que hauran de quedar escrites amb lletres de sang en la història de la nostra pàtria. No creia que el proletariat de Madrid, que tots els elements populars i republicans haurien estat capaços de realitzar el que han realitzat. I ara que la vostra curiositat estarà més legitimament presa de la informació que de les paraules que tinguin aire d'aranga o de proclama, us vaig a donar la meua informació. Consti que en l'hora actual ni he escoltat una referència radiofònica ni he llegit una ratlla de periòdic. La meua atenció ha estat limitada a l'observació i a atendre els problemes del moment. Adherit incondicionalment a la vida del Govern de la República, amb l'adhesió submissa d'un ordenança, no he volgut assabentar-me de res del que es deia. La informació, doncs, que us vaig a donar és la meua, la que he viscut, i consti que no sé si en donar-la m'exposo a trobar-me en contradicció amb les informacions radiofòni-

ques que us han estat donades. Tinc entre les meves qualitats la d'una profunda observació dels fets i dels homes, i a través d'aquesta informació meua, enfocada a la contemplació panoràmica del país en una guerra civil, aneu a trobar repetida aquesta informació després de passar per camins del meu esperit que no creu en l'eficàcia de la dissimulació i de l'engany. Sabreu, doncs, la veritat nua.

Confessem abans que tot que estem en la subversió de major magnitud que ha pogut registrar-se fins ara en la història d'Espanya. Confessem també tot seguit que aquesta subversió està en franc declini.

Jo no he d'adreçar-me als que han produït aquesta subversió, molts dels quals sentiran tremolar l'ànima en aquests instants pel crim que han comès, crim monstruós en el qual han caigut en una enorme equivocació. La seva equivocació ha estat la de suposar els espanyols desvinculats del que per a ells representava la República democràtica. No saberen veure que amb totes les diferències d'ordre social i polític que hi ha entre els elements populars, pel que respecta a la República, en els moments de la lluita tots s'han adonat que no poden consentir un retrocés polític o social.

Al meu entendre, el moviment subversiu està perdut des del moment en què li falla una de les bases fonamentals, que és l'esquadra espanyola. Comptaven els que han preparat la subversió amb l'adhesió incondicional de la flota de guerra espanyola i aquesta està al costat del Govern de la República.

La manca de la col·laboració de l'esquadra, regida en la seva major part per fills del poble, impossibilita els rebels l'aportació de l'exèrcit d'Àfrica, exèrcit que, naturalment, per la missió que allí exerceix, té una major eficàcia que les forces peninsulars. Però, les tropes que estan a l'Àfrica a causa de l'adhesió de l'esquadra al Govern legalment constituït, no poden passar l'Estret. I què faran allà al Marroc aquestes tropes confinades?

Fixem-nos pel moment, en un fet monstruós, que és aquest: els directores de la subversió no han vacil·lat a col·locar Espanya en situació difícil, en portar la lluita a un territori que no és de la nostra plena sobirania, perquè es tracta d'una zona de protectorat i, per tant, de sobirania internacional. Espanya té en aquell territori una missió molt concreta, molt delimitada, una missió de protectorat en la zona de l'imperi marroquí; i és lamentable, és trist, és dolorosíssim, que els que han volgut subvertir el règim d'Espanya hagin portat la zona de lluita en un territori on la disciplina i l'acatament a les institucions eren penyores inexcusables de garantia que Espanya sabia complir allí la missió que altres potències li havien confiat.

Potser aquesta orbesa ha estat el seu fracàs inicial. Jo he de lamentar que s'hagin produït incidents perillosos per al patrimoni d'Espanya, que és patrimoni comú; que s'hagin produït a les mateixes portes de Tànger i fins a la mateixa dàrsena de la plaça anglesa de Gibraltar. No han comptat els que això han fet amb la responsabilitat històrica, molt més gran del que puguin creure. Però si tan sobrats de mitjans es

creien, com s'han atrevit a plantejar la lluita i sobretot a produir incidents en aquell territori? Per punts diversos s'ha intentat forçar el pas a Madrid. A tot arreu han estat rebutjats i poden considerar-se en franca decadència.

De la seva moral sabem el que ells no saben de la nostra. Sabem de la seva moral, perquè tenim un gran nombre de presoners d'ells, i per ells tenim testimonis irrecusables de com ells, que foren els iniciadors de l'atac i de la rebel·lió, no mantenen l'impuls combatiu. L'exèrcit rebel aprofita el primer contacte per a lliurar-se. Com a primera prova de la seva inacció, hom ha pogut observar que en lliurar-se ofereixen la cartera de les seves municions per a demostrar que no han disparat ni un sol tret.

S'ha batut l'enemic des de l'alt de León, a Navacerrada, a Somosierra, i jo que àdhuc m'he permès en aquesta feblesa del moment donar consells tàctics i estratègics, m'apresso a recomanar a aquells amics nostres que no es deixin portar pel desig de seguir en la persecució dels enemics. A Madrid li basta i li sobra amb mantenir inaccessible l'entrada dels ports. Tots ells han volgut ésser presos: tots ells estan al nostre poder. En tots aquests llocs ha estat batut l'enemic. Per damunt de totes les mentides, entre les quals figura la de la meua mort i la de la meua fugida, jo us dic que s'ha produït un triomf alentador del qual el poble s'ufanava amb entusiasme clamorós i es traduïa amb l'alegria de les multituds. Les victòries de Guadalajara, les de la carretera de Soria, les de la carretera d'Aragó, són demostració evident que les forces que venien sobre Madrid han fracassat decididament.

Aquest és Madrid, molt diferent del que presentaven les informacions falses, segons les quals Madrid està assetjat i pròxim a rendir-se. A Madrid hi ha de tot. Aquí no sofreix ningú i no hi ha altra angonya que la d'aquest calorós estiu verament xafogós. Per altra banda, aquest Madrid no és el Madrid normal, que en aquesta època de canícula queda solitari. És un Madrid en què el poble és al carrer en una manifestació bulliciosa d'entusiasme.

Ara bé: aquest és Madrid, però, què és Espanya? Jo he corregut tot el Nord; Astúries és nostra i ho són Santander i Biscaia i Guipúscoa. Astúries, en la seva generositat sublim, novament manifestada, el de menys és la seva situació. A Astúries està sitiada a Oviedo el coronel Aranda, que no s'atreveix a sortir amb totes les seves forces.

I els asturians són prou per a mantenir-lo reclos i per a organitzar columnes que vagin a treure l'enemic d'altres llocs on es creu més segur. Plaça sitiada, plaça presa. Al coronel Aranda no se li pot ocórrer altra sortida que la de demanar auxili. Auxili? A on? Si tots els que el podrien auxiliar el reclamen també ells! El demana el cap de la rebel·lió a Saragossa, el de València, el de Burgos, el de Sevilla i tots amb accents de veritable angonya. I tot Llevant de Catalunya a Màlaga és nostre.

Doncs bé: en aquesta sublevació militar, ha fallat la sorpresa i dic que ha fallat la sorpresa perquè dels directius del moviment ningú no ha volgut pensar en l'assistència popular, i un exèrcit que no compti en l'adhesió del poble, per eficaç que siguin els seus mitjans de combat —i els d'aquest exèrcit rebel són ben deficientes—, és exèrcit que fatalment ha de sucumbir.

El fet és que el poble no està amb ells, perquè està totalment amb la República i amb el Govern. Seria injust negar que entre els oficials hi ha algun grup de paisans apassionats que s'han adherit a les columnes rebels. Ho he de dir així per respecte a la veritat. Però són uns paisans molt comptats i són els oficials els que es baten. El soldat no lluita, el soldat no sent l'impuls combatiu que dona la passió, perquè no sent l'ideal que pugués inspirar aquest moviment. I quan no hi ha moral combativa, per temerari que sigui el valor d'una selecció, no hi ha sortida. És va al sacrifici que ni tan sols pot arribar a ésser enaltidor.

En aquestes condicions, jo que sóc un pessimista impentent, he de proclamar el meu ple optimisme. Teniu la seguretat que jo no l'expressaria si no el sentís així mateix.

No faré a compte dels perills d'ordre internacional a què porten a Espanya per la seva actuació els rebels a la zona

de Gibraltar, cap mena de reflexió i em limitaré a manifestar la meua angonya per aquest fet.

Jo dic als republicans, als socialistes, als obrers tots, amb un optimisme ple d'emoció que el triomf és nostre. No necessito dir que no defalliu, ni contribuir a augmentar el vostre entusiasme. Però a l'enemic sí que li he de dir que de fet està vençut i que tant més greu serà la seva responsabilitat quan més perllongui la seva rendició. I si pogués adreçar-me a ell personalment li diria: Mira la teua equivocació i mira si trobes en el panorama de la lluita algun paisatge que et convidi a la continuació d'aquesta lluita perquè la rendició no cal que l'esperis. Si poguessis seguir endavant, que no hi seguiràs, hi trobaries cadàvers, però no presoners. I res més, espanyols."

A l'illa de Menorca fou sufocada la rebel·lió feixista en poques hores

Un emocionant relat del diputat Rubió i Tuduri

Barcelona, 25. — Ha tornat de Palma de Mallorca i Maó el diputat a Corts senyor Rubió i Tuduri, el qual ha efectuat el viatge en una petita embarcació propietat d'un dels seus germans.

Hem tingut ocasió de parlar amb el senyor Rubió i Tuduri.

—Em trobava a Palma el diumenge al matí —ens ha dit—, en el moment que Godeu va proclamar l'estat de guerra i marxà seguidament en hidroavió cap a Barcelona. La conseqüència immediata de la subversió fou l'ocupació de tots els carrers per l'Exèrcit, amb gran profusió de canons i metralladores, i que un general em notifiqués l'ordre d'arrest a l'hotel on estava instal·lat.

Afortunadament, el meu germà amb el seu petit vaixell va poder alliberar-me i ens vàrem refugiar en un petit port despoblat de l'illa de Menorca, i allí vaig tenir la satisfacció de saber que els republicans havien vençut la subversió a les 15 hores de declarat l'estat de guerra. Tots els oficials de mar i de terra, desafectes al règim, estan a la presó. L'autoritat civil l'ha assumida, com a comissari del poble, el líder socialista Francesc Mercadal. El Govern militar l'ostenta el sots-oficial Pere Marqués, que fou el principal factor del moviment de recuperació republicana; i de la base naval se n'ha fet càrrec Nicanor Menéndez, oficial primer del cos d'auxiliars navals, junt amb Pere Pena i Josep Sánchez, aquest darrer en qualitat de cap d'Estat major.

L'illa de Menorca —ha continuat el diputat Rubió— està absolutament en calma. La gesta republicana ha estat rebuda amb unànime satisfacció pel poble de Maó, que sempre ha estat un poble d'idees progressives i avançades. Els hidros i submarins de la base vigilen assiduament les costes i posen l'illa a cobert d'un cop de mà. Tant és així, que ni el petit vaixell amb què jo navegava no va escapar a la vigilància. Ahir a la matinada, en emprendre la tornada, un submarí ens va detenir. Vaig poder comprovar l'admirable esperit de disciplina de la tripulació, i l'admirable esperit republicà de què estava animada.

Em vaig acomiadar del submarí al crit de "Visca la República!", que va tornar a ressonar en l'espai en entrar al port de Barcelona, quan la policia del nostre port em donà a darrera hora, l'emocionada benvinguda.

Ahir obri la Banca de Barcelona, intervinguda per la Generalitat, perquè els obrers puguin cobrar llurs jornals. Demà dilluns, per al mateix objecte, obriran els bancs de la resta de Catalunya

Barcelona, 24. — El Conseller de Finances, senyor Martí Esteve pronuncià, per Ràdio, la següent allocució:

"Catalans: El Govern de la Generalitat es ve preocupant tots aquests darrers dies de la normalització de la vida del treball i de l'economia de la llar obrera.

La Ràdio ha donat els dos Decrets aprovats avui, pels quals la Banca queda intervinguda per la Generalitat i es

donen les disposicions necessàries perquè els jornals obrers puguin ésser satisfets normalment.

La Federació de Treballadors de Banca i Borsa ha autoritzat que reprenguin el treball aquella part dels seus associats que sigui indispensable perquè es puguin fer normalment les operacions per al pagament dels obrers i col·laborar amb els Delegats de la Generalitat per a controlar que les operacions bancàries que es realitzaran demà, dissabte, siguin exclusivament les destinades al pagament de jornals.

Cal que aquestes operacions siguin fetes amb tota anormalitat. Interessa a tothom que sigui així, i especialment als treballadors, per tal que no es vegin privats dels seus mitjans de subsistència.

Els Bancs —tingueu-ho ben present— no faran altres operacions que les estrictament indispensables per a l'objecte indicat i, per tant, s'han d'abstenir d'acudir-hi els que hi haguessin de fer altra mena d'operacions.

Advertiment important: Els obrers hauran d'acudir a cobrar als mateixos llocs que la setmana passada. Als Bancs només hi han d'anar els qui hagin de retirar quantitats dels comptes corrents. Els obrers seran pagats en els llocs de costum.

A les fàbriques i comerços on hi hagi algun dubte respecte al pagament de jornals, s'haurà de designar una representació autoritzada dels obrers, que acudirà en consulta al Comitè Permanent d'Indústria, Fontanella, 7.

Per a la retirada de quantitats que ofereixin dubtes actuaran a cada Banc els delegats de la Generalitat conjuntament amb els delegats de la Federació de Treballadors de Banca i Borsa.

Les operacions autoritzades només es faran a les Agències centrals. Aquestes agències estaran obertes de les vuit del matí a les dues de la tarda.

Importantíssim: Per tal d'evitar tota possibilitat d'evasió de capitals, avui, dissabte, només obrirà la Banca de Barcelona.

A partir de dilluns s'estendran les operacions per al mateix objecte fora de Barcelona.

Treballadors de fora de Barcelona! La Generalitat de Catalunya us demana aquesta espera com un sacrifici i per a evitar l'evasió de capitals que puguin fer els enemics del règim.

A partir de dilluns, doncs, hi haurà delegats de la Comissaria de Banca a les principals ciutats catalanes, i allà on no puguin arribar-hi, els alcaldes, junt amb els treballadors de l'entitat bancària tindran cura que les quantitats que es retirin siguin només per a pagament de jornals.

La Generalitat demana la cooperació dels treballadors perquè aquestes operacions es puguin fer normalment. Cal que els obrers cobrin llurs jornals. Aquesta finalitat és tan important que requereix la cooperació de tots i cal evitar tota precipitació.

Els obrers que tinguin dubtes als llocs on es fan habitualment els pagaments de jornals han d'enviar una representació autoritzada al Comitè Permanent d'Indústria, Fontanella, 7.

Si es presenta alguna dificultat, la resoldrem. Ajudeu-hi vosaltres amb confiança i sobretot amb disciplina.

El Govern de Catalunya us ho demana. Les necessitats de la vida obrera ho exigeixen."

Notícies de Madrid

El Govern amo de la situació a Santander, Sant Sebastià, Bilbao, Oviedo i Gijón

Madrid. — El Govern comunica que és amo de la situació a Santander, Gijón, i Sant Sebastià, així com a Oviedo i Bilbao.

La columna sortida de Bilbao que ha pres aquest matí Sant Sebastià ha marxat després cap a Alava.

Aristòcrates, banquers i militars entre els feixistes detinguts

Madrid, 24. — "Política", en la seva edició d'avui, diu que entre els quatre-cents presoners de la columna aplegada ahir, a Somosierra, del Guadarrama, hi figuren banquers, aristòcrates i militars retirats.

Una columna de les milícies de València ha estat rebuda a Madrid amb gran entusiasme

Madrid. — Aquesta tarda, a tres quarts de cinc, ha arribat a Madrid, entrant a la Porta del Sol, la columna de València. Des de dues hores abans una gran multitud esperava l'arribada dels valents valencians, que han estat rebuts amb una entusiàstica ovació.

A la columna de València se'ls ha incorporat durant el trajecte diversos camions de la província de Cuenca, i ha estat també reforçada per elements de Castelló i Tarragona. Tots van perfectament armats.

Els milicians, amb gran entusiasme, aixecaven llurs armes i llurs punys en passar davant el Ministeri de la Governació. S'han produït moments de gran entusiasme quan el ministre s'ha presentat al balcó acompanyat del seu secretari, senyor Osorio i Tafall, del senyor Palomo i d'altres personalitats polítiques. Noves ovacions s'han produït dintre la multitud que aixecava també els punys.

Als domicilis d'Aurelio Lerroux i Melquíades Álvarez

S'hi han trobat armes i municions

Madrid. — Les forces d'assalt han realitzat avui escorcolls als domicilis d'Aurelio Lerroux, nebot del que fou president del Consell de Ministres i del senyor Melquíades Álvarez. A la casa del primer la força s'ha incautat de gran nombre d'armes de tots menes i municions. Al del segon, per bé que no s'hi han trobat armes, han estat trobades dues caixes de municions.

La jornada d'ahir fou satisfactòria

Madrid, 24. — Des del micròfon de la Governació s'han radiat notícies oficials únicament fins després de mitja nit. Després han estat suspeses per manca de notícies que meressessin l'atenció.

En una extensa nota de Governació s'ha exposat el resum de la jornada, que ha estat felicíssima, havent-se batut petits nuclis que hostilitzaven les milícies ciutadanes. La moral dels rebels decau, i hom espera que en la jornada d'avui quedaran totalment destruïts els darrers focus existents.

A la província de Badajoz dominen les forces lleials

Madrid. — Per informes que ens mereixen crèdit sabem que el delegat cap del Centre Telefònic de Badajoz ha tramès un telegrama a les autoritats del seu cos donant compte que, segons li comuniquen de San Lúcar la Mayor, poble, amb el qual manté comunicació, ha caigut ja en poder de les forces lleials.

Així mateix se sap que a El Cárpio ja hi ha les forces del Govern, que han estat objecte d'entusiàstiques ovacions pel poble.

El que diu la premsa

"LA HUMANITAT"

"Tot Espanya serà Catalunya! — Els generals traïdors, en els reduïts en què han pogut fer-se forts, mantenen, amb sang i deshonra, el focus subversiu que pertorba la vida de la República. Les heroïques milícies de Catalunya sortiren ahir sobre Saragossa, la pobra ciutat aragonesa on el canalla Cabanellas ha instal·lat el seu quarter general. Era emocionant i magnífica la partida de les forces civils de Catalunya cap a l'Aragó fraternal. Les gestes més altes de la Història no tenen aquest fervor d'heroïsmes i de llàgrimes de sang i de coratge, d'aquesta marxa catalana sobre Saragossa, la capital aragonesa, per alliberar-la dels seus botxins. Pérez Farràs —un home, tot un home— marxà al front de la columna catalana. Es una aventura romàntica i terrible, a la qual aquests xicots i aquestes dones i aquests homes madurs i aquests voluntaris i aquests soldats marxaven amb el somriure als llavis i l'esperit decidit a morir i a alliberar la ciutat germana. L'epopeia està ja clavada en la Història. El malnascut Cabanellas podrà disparar els seus canons contra els braus, podrà resistir la destrucció de Saragossa, però el seu gest quedarà escrit en la llista dels traïdors, dels folls, dels homes

sense honor i en definitiva, al vilipendi d'una fi sense glòria ni grandesa, de covard, de rata que cal exterminar. La traïció, que ha costat rius de sang i de vergonya internacional, la paga March amb els seus milions. "O la República acaba amb March o aquest home acabarà amb la República", deia, el 1932, la veu profètica i greu de Don Jaime Carner. I aquí som. Per segona vegada March ha intentat d'acabar amb la República. Caldrà cercar la manera d'acabar — així, d'acabar! — amb March i els seus milions i els seus generals.

Es trist —és trist!— haver de parlar aquest llenguatge d'odi i de violència. Què més voldríem que poder viure en pau i fer l'obra formidable de la República democràtica, pas a pas, pedra a pedra! Què més voldríem! Però se'ns ataca, se'ns acorralla, se'ns assassina, se'ns empaita i voldrien destruir-nos sense pietat. Bé, Fem-nos-ho. Fem-nos-ho! Nosaltres tenim les masses populars al nostre costat, amb tot el seu heroïsmes i la seva abnegació. Tenim aquesta sang generosa que es dona així, a glops, i amb el somriure als llavis, per la causa de la llibertat. Què saben ells, els generals facciosos, d'aquest herisme popular, d'aquesta sang ciutadana, d'aquesta Catalunya, d'aquesta Espanya que acaben de dir: "Prou!"? Què saben ells, amb els seus soldats embriagats, amb la seva visió del Segle XIX, amb el seu front i la seva sensibilitat tancats, insensibles, taponats a totes les aurores que s'han aixecat, des de la post-guerra, sobre les perspectives de la nova Europa? Què saben ells, els estrategues de Annual, els caps que ploraven com a dones quan Gil Robles cessava en el ministeri de la Guerra, que havia estat durant uns mesos el ministeri de les claudicacions i de les infàmes contra l'Estat republicà!

Ara tenen el poble al davant. Aquí, a primer rengle, a la línia de foc, disposat a deixar-se matar abans que viure amb vilipendi i amb indignitat. Voleu guerra, generals? Guerra tindreu! I a mort! Vosaltres sabreu la responsabilitat històrica que us cau al damunt; vosaltres sabreu els interessos que destruiu, els privilegis que liquideu, les reivindicacions socials que poseu en marxa. No mereixien que la democràcia intentés una transformació incruenta i escalonada del vell ordre! Ja que voleu lluitar, lluitarem. Vosaltres sereu els responsables davant la Història, davant el país i davant la vostra consciència d'homes. Som aquí i no passareu! Catalunya, amb el seu Govern al cap, i al carrer. No passareu! Recordeu la lliçó terrible i sagnant del diumenge i del dilluns. Incorporem aquelles dates als nostres orgulls nacionals més entranyables. I tot Espanya serà Catalunya, generals espanyols traïdors!"

NOTÍCIES D'ESPANYA FACILITADES DES DE L'ESTRANGER

March ha estat allunyat de la frontera

Berlín, 24. — Ha estat nomenat ambaixador a Madrid el senyor Van Stohrer, actual ministre plenipotenciari a El Caire.

Paris, 24. — Oficiosament s'anuncia que no s'ha fet cap entrega d'armes a cap potència estrangera. En el Quai d'Orsay es declara que abans de fer-se una entrega d'armes cal consultar el ministre d'Afers Estrangers. Fins ara no s'ha fet cap petició per part del Govern espanyol en aquest sentit.

Baiona, 24. — A conseqüència d'haver estat descoberta a Biarritz gran quantitat de proclames i manifestos impresos pels rebels espanyols, la policia ha expulsat de la població diversos significats enemics del règim republicà espanyol, entre ells el banquer Joan March.

Perpignan, 24. — Nombrosos refugiats dretistes espanyols a aquesta població, i que arribaren de Port-Vendres, asseguren que les dretes careixen de caps i que en aquestes condicions la sedició pot ésser reduïda molt ràpidament.

Paris, 24. — El grup d'Unió Republicana del Senat, ha encarregat a la Mesa del mateix s'entrevistà amb el senyor Daladier, ministre de la Defensa Nacional, a fi d'interrogar-lo sobre el rumor circulat d'haver estat subministrades armes al Govern espanyol.